

Čís. 11870.

Likvidator veřejné obchodní společnosti, jenž byl navržen sice jen skupinou společníků, ustanoven však všemi společníky, může býti odvolán jen jednomyslným usnesením všech společníků.

Nelze-li docílití jednomyslného usnesení, jest nárok na odvolání likvidatora prosaditi proti odporujícím společníkům. Je-li o návrhu na odvolání likvidatora rozhodnuto sporem, musí žaloba a důsledkem toho i prozatímní opatření směřovati proti odporujícím společníkům.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R I 639/32.)

Návrhu některých společníků veřejné obchodní společnosti proti jejímu likvidatoru Oskaru R-ovi, by bylo povoleno prozatímní opatření v ten smysl, že se Oskar R. jako likvidator veřejné obchodní společnosti odvolává a zbavuje se oprávnění zastupovati firmu ve své vlastnosti jako likvidator a že se mu zapovídají všechna jednání, jevící se jako výkon jeho úřadu likvidatora veřejné obchodní společnosti, až do právo-
platného rozhodnutí o žalobě, podané na něho navrhovatelí o odvolání jeho jako likvidatora veřejné obchodní společnosti, a že se za něho, Oskara R-a, ustanovuje likvidátorem Pavel Sch., — soud první stolice vyhověl, rekursní soud návrh zamítl.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Podle souhlasného názoru soudů nižších stolic, jež stěžovatelé ne-
napadají, jest o návrhu na odvolání odpůrce jako likvidatora veřejné obchodní společnosti rozhodnuto sporem. Je-li tomu tak, jest přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že jest podati i žalobu i návrh na prozatímní opatření proti odporujícím společníkům, nikoliv proti likvidatoru. Ač odpůrce za likvidatora byl navržen skupinou navrhovatelů, byl, jak první soud uvádí jako nesporné, ustanoven všemi společníky, jest likvidátorem společnosti, nikoliv určité její skupiny a může býti odvolán jen jednomyslným usnesením všech společníků (čl. 134 obch. zák.). Nelze-li docílití jednomyslného usnesení, třeba prosaditi nárok na odvolání likvidatora proti odporujícím společníkům. Žaloba musí tedy směřovati proti odporujícím společníkům a důsledkem toho i prozatímní opatření, neboť toto se povoluje k zajištění určitých nároků (§ 378, 379, 381 ex. ř.) a musí tudíž směřovati proti týmž osobám, jako nárok sám. Bylo-li však zamítnouti návrh na povolení prozatímního opatření pro nedostatek pasivní legitimace, netřeba se zabývati otázkou, zda jest ve věci opodstatněn, čili nic.

Čís. 11871.

Soud, rozhodující o návrhu na povolení exekuce na dlužníkovu živnostenskou koncesi, není oprávněn zamítnouti exekuční návrh z důvodu, že má zpeněžení podle svého (nepřípustného) šetření za nedovolené.

(Rozh. ze dne 9. září 1932, R I 666/32.)